

תפ (חדרה) 4677-10-22 - מדינת ישראל - תביעות חדרה נ' אנס גזמאוי

בית משפט השלום בחדרה
ת"פ 4677-10-22 מדינת ישראל נ' גזמאוי

לפני כבוד השופט אהוד קפלן

בעניין: המאשימה
מדינת ישראל - תביעות חדרה
ע"י ב"כ עוה"ד סיוון ינקוביץ

נגד

הנאשם
אנס גזמאוי ע"י ב"כ עוה"ד עאדל
בויראת
בהעברה מעו"ד עלי סעדי

גזר דין

כתב-האישום

הנאשם הורשע עפ"י הודאתו בכתב-אישום מתוקן באיומים ותקיפה סתם של בת זוג .
ביום 27.1.22 עמדה המתלוננת - גרושתו זה כשנה - ברחוב וחיכתה לאמה שתאסוף אותה.
הנאשם ניגש אליה, שאל מה היא עושה שם ו"האשים" אותה שהיא יוצאת עם גברים אחרים.
הוא היכה באגרופו בפניה, משך בשערה ואיים שאם תצא עם אחרים הוא יקבור אותה, יהרוג אותה
ואת הגבר שתצא איתו ושאסור לה לצאת עם אחר מלבדו.
קודם לכן שלח הנאשם למתלוננת מסרונים עם איומים דומים והזהיר אותה שלא לצאת עם אחר.

תסקירי שירות המבחן

הנאשם יליד שנת 1984 - סיים את לימודיו התיכוניים בארץ ולאחר מכן עבר לאוקראינה ללמוד
רפואת שיניים והמשיך להתגורר ולעבוד באוקראינה במשך כ- 18 שנים.

עמוד 1

בשנת 2014 נישא הנאשם למתלוננת נולדו להם שני ילדים כבני 8 ו-10 שנים (כיום), ובשנת 2018 העתיקה המשפחה את מקום מושבה לכאן.

לאחר חזרתו ארצה לא עסק ברפואת שיניים כי לא עבר את מבחני ההסכמה ומתקיים בתקופה האחרונה מקצבת ביטוח לאומי עקב מצב רפואי שלא מאפשר לו לעבוד.

לגבי האירועים בכתב-האישום, התרשמה קצינת המבחן שהנאשם אמנם הודה בכתב-האישום המתוקן אך התקשה לקחת אחריות על מעשיו וניסה להשליך את האחריות על המתלוננת.

לאור הקושי של הנאשם בלקיחת אחריות כנה על מעשיו והקושי שלו לקחת חלק יעיל בהליך טיפולי ועמדתו המתגוננת, נמנע שירות המבחן בסופו של דבר ממתן המלצות טיפוליות בעניינו של הנאשם.

בתסקיר השני התייחס שירות המבחן לסוגיית ביטול ההרשעה של הנאשם לאחר שבא כוחו ביקש לבדוק את העניין, אך בשורה התחתונה לא בא בהמלצה לבטל את ההרשעה לאור הקשיים של הנאשם להכיר ולהתמודד עם הבעייתיות בהתנהגותו וגישתו המצמצמת לגבי חומרת מעשיו.

לאור עמדת הנאשם שהצהיר כי הוא מוכן לקחת חלק בהליך טיפולי, ביקש שירות המבחן לדחות את הדיון על מנת לנסות לשלב את הנאשם בהליך טיפולי למניעת אלימות במשפחה.

בתסקיר השלישי ציינה קצינת המבחן כי החל מחודש פברואר 2025 השתלב הנאשם בקבוצה טיפולית למניעת אלימות במשפחה ביישוב שבו הוא מתגורר.

בירור מול המסגרת הטיפולית- העלה שחל שינוי ראשוני בעמדות הנאשם שהתחיל להכיר ולהתבונן במעשים האלימים מצדו- בניגוד לתסקיר הראשון.

עם זאת, עלו קשיים לגבי התמדת הנאשם להגיע למפגשים באופן רציף בגלל מצבו הרפואי ולכן התרשמה קצינת המבחן כי הנאשם אינו פנוי רגשית ופיזית להמשיך בהליך הטיפול והעריכה כי הנאשם יתקשה להפיק תועלת מההליך הטיפולי ולכן ביקשה לסיים את ההליך ללא מעורבות שירותי המבחן.

טיעוני הצדדים לעונש

המאשימה התנגדה לבקשת הנאשם לביטול ההרשעה כי הנאשם לא עומד בתנאים של הלכת כתב ובמיוחד מאחר שסוג העבירות אינו מאפשר הימנעות מהרשעה ואין פגיעה קונקרטית בשיקומו.

לגבי מתחם הענישה, טענה כי במקרים דומים נקבע מתחם שנע בין 6 עד 18 חודשי מאסר.

המתלוננת הגיעה לבית המשפט והביעה חשש ממשי מהנאשם, שלדבריה מטריד אותה ועוקב אחריה ולא נותן לה מנוח.

בסופו של דבר עתרה להטיל על הנאשם עונש שלא יפחת מ-7 חודשים שיכול וירוצו בעבודות שירות לצד הטלת עונשים נלווים אחרים.

הסנגור הפנה למצבו הרפואי של הנאשם, אשר לדבריו מונע ממנו לעסוק במקצוע שלו בתור רופא שיניים ובאותה נשימה כמעט ביקש לבטל את הרשעתו כדי שיוכל בעתיד לעסוק במקצועו.

מצבו הרפואי של הנאשם היה הגורם המשמעותי באי התמדה להגיע למפגשים ולא הרצון של הנאשם.

הוא ביקש להתחשב בחלוף הזמן ובהעדר הנזק למתלוננת והפנה לפסיקות שונות שהטילו עונשים נמוכים מהמתחם שהציבה המאשימה שנעים בין מאסר על תנאי עד של"צ.

בשורה התחתונה ביקשה ההגנה להסתפק בתקופת מעצרו של הנאשם.

דין והכרעה

סוגיית ביטול ההרשעה

שורת הדין היא שכאשר הוכחה אשמתו של הנאשם יש להרשיע אותו, ורק במקרים חריגים יבטל בית-המשפט את ההרשעה או ימנע ממנה.

ביטול הרשעה ייעשה רק במקרים חריגים ויוצאי דופן בהם קיים יחס בלתי סביר בין חומרת העבירה לבין הנזק הצפוי לנאשם (ראה למשל רע"פ 5100/14 ד"ר אחמד מסארווה נגד מדינת ישראל, רע"פ 7224/14 משה פרנסקי נגד מדינת ישראל, רע"פ 3589/14 שרון לוזון נגד מדינת ישראל- פורסמו בנבו).

פסק-הדין המנחה בסוגיה ניתן בע"פ 2083/96 תמר כתב נגד מדינת ישראל (פורסם בנבו), שם נקבעו שני תנאים מצטברים לאפשרות ההימנעות מהרשעה:

"הימנעות מהרשעה אפשרית אפוא בהצטבר שני גורמים: ראשית, על ההרשעה לפגוע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם, ושנית, סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסוים על ההרשעה בלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים המפורטים לעיל".

מצאתי שאף אחד משני התנאים לא מתקיים.

הרשעה לא תפגע פגיעה ממשית בנאשם שכיום לא עוסק במקצוע מאחר שלא עבר את מבחני ההסמכה וגם לאור מצבו הרפואי שלא מאפשר לו לעבוד.

בנוסף - בצדק הפנתה ב"כ המאשימה בטיעוניה לפסיקה ולהוראות החוק בקשר למידת הפגיעה של ההרשעה ברישום הנאשם בפנקס רופאי השיניים אם יעבור בעתיד את מבחני ההסמכה.

בסעיף 6 לפקודת רופאי השיניים [נוסח חדש], תשל"ט-1979 נקבעו התנאים למתן רישיון לעסוק במקצוע, ושם נקבע כ:

"(א) מי שנתקיימו בו כל אלה זכאי לקבל רישיון:

(1) הוא אדם הגון;

(2) הוא בעל השכלה בריפוי שיניים;

(3) הוא עמד בבחינות שקבע המנהל בתקנות לאחר התייעצות עם המועצה המדעית;

(4) הוא אזרח ישראלי או בעל רשיון לישיבת קבע או לישיבת ארעי בישראל".

התנאים הם טכניים, למעט התנאי הראשון שדורש שהמועמד יהיה "אדם הגון".

עצם ההרשעה בתיק לא הופכת את הנאשם בהכרח לאדם לא הגון, ואין סיבה שתמנע ממנו להירשם במרשם רופאי השיניים.

מעבר לכך, בסעיף 45 לאותה פקודה הוענקו סמכויות לשר הממונה לבטל או להתלות תחילת רישיון בהתקיים אחד התנאים המפורטים בסעיף ובין היתר בגין "הרשעה בעבירה פלילית שלא לפי פקודה זו".

מדובר לפי לשון הסעיף בסמכות ברשות ולא בסמכות חובה, כלומר קיים שיקול דעת לשר מתי לעשות שימוש בסמכותו זו ולכן עצם ההרשעה כשלעצמה אינה פוסלת את הנאשם.

באשר לתנאי השני, הנאשם הורשע בעבירות אלימות כלפי בת זוגו לשעבר וכפי שפורט לעיל מדובר בעבירות חמורות שאין להקל בהן ראש אשר מחייבות ענישה ממשית והרתעה והן אינן מתאימות לסוגי העבירות המאפשרות ביטול ההרשעה (ראה למשל רע"פ 6002/22 אלכנסדר ריאבנקו נגד מדינת ישראל, רע"פ 5431/15 פלוני נגד מדינת ישראל, ת"פ (שלום חיפה) מדינת ישראל נגד מוסטפא אל באש-פורסמו בנבו).

לכן לא מצאתי מקום לבטל את הרשעת הנאשם בעבירות בהן הורשע.

מתחם הענישה ההולם

הערכים המוגנים בעבירות האלימות בתוך המשפחה הם שלומם, גופם, ביטחונם ושלוות חייהם של קורבנות העבירה שפעמים רבות מתקשים להגן על עצמם בשל קיומם של מחסומים רגשיים או תלות אחרת- בין אם מדובר בתלות רגשית או כלכלית.

הערך המוגן בעבירות האיומים הוא חירות הפרט, שלוותו וחופש הפעולה שלו לקבל החלטות עצמאיות שאינן מושפעות מאיומים והטלת אימה מצד האחר (ראה למשל רע"פ 2038/04 שמואל לם נ' מדינת ישראל, פורסם בנבו).

בתי-המשפט קבעו לא אחת כי עבירות אלה הטומנות בחובן אימה, עלבון והשפלה, ולכן צריכות לקבל מענה בענישה ממשית ומרתיעה.

מתחמי הענישה שנקבעו במקרים דומים משתנים לפי הנסיבות המיוחדות של כל מקרה, ריבוי העבירות וחומרת הפגיעה בקורבן.

להלן מספר דוגמאות לעונשים שהוטלו במקרים דומים:-

ברע"פ 7004/22 פלוני נגד מדינת ישראל (פורסם בנבו), הורשע הנאשם לאחר שמיעת ראיות בעבירת תקיפת בת זוגו וגרימת חבלה של ממש בכך שהכה אותה במכת אגרוף לעינה וכתוצאה מכך נגרמה לה נפוחות.

בית משפט השלום קבע מתחם ענישה הנע בין 6 חודשי מאסר שניתן לרצותם בעבודות שירות ועד 18 חודשי מאסר, ובמקרה הספציפי השית על המבקש 9 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות.

בית המשפט המחוזי דחה את ערעורו של הנאשם נגד חומרת העונש, וכך גם דחה בית המשפט העליון את בקשת רשות הערעור.

ברע"פ 3077/16 פלוני נגד מדינת ישראל (פורסם בנבו), הורשע הנאשם לאחר ניהול הוכחות בעבירה של תקיפת בת זוג.

באותו מקרה, במהלך ויכוח בין הנאשם לבת-זוגו הוא דחף אותה על המיטה, משך בשערה, סובב את גופה, וכופף את גופה לעבר הרצפה בעודו אוחז בצווארה.

בית משפט השלום קבע מתחם ענישה הנע בין מספר חודשי מאסר אשר יכול שירוצו בדרך של עבודות שירות ועד 14 חודשי מאסר בפועל, וגזר על הנאשם 6 חודשי מאסר בפועל לצד 6 חודשי מאסר על תנאי ופיצוי למתלוננת בסך 4,000 ₪.

ערעורו של הנאשם לבית המשפט המחוזי וכן בקשת רשות ערעור לבית המשפט העליון - נדחו.

בעפ"ג (מחוזי חיפה) 33615/05/13 **ע' ב' ד' ג' נגד מדינת ישראל** (פורסם בנבו), נדון ערעורו של נאשם שהורשע לאחר ניהול הוכחות בעבירות של תקיפה סתם של בת זוגו ואיומים עליה.

בית משפט השלום בחיפה קבע מתחם ענישה במקרה זה שנע בין 8 ל-20 חודשי מאסר וגזר על הנאשם 13 חודשי מאסר, בנוסף להפעלת מאסר מותנה בן 12 חודשים במצטבר.

הנאשם לא השלים עם גזר-הדין והגיש ערעור למחוזי, ובית-המשפט המחוזי דחה את ערעורו.

בת"פ (שלום ב"ש) 1529/12/23 מדינת ישראל נגד פלוני (פורסם בנבו), הורשע הנאשם על פי הודאתו בעבירה של תקיפת חבלנית של בת זוגו.

באותו מקרה, במהלך ויכוח שהתגלע בין הנאשם לבת-זוגו הוא השליך לעבר פניה של המתלוננת מגב קטן עשוי ברזל אשר פגע בעינה השמאלית וכתוצאה מכך נגרמו לה נפוחות ואדמומיות.

בית המשפט קבע מתחם ענישה הנע בין 6 חודשי מאסר אשר יכול וירוצו בעבודות שירות ועד 15

חודשי מאסר בפועל, וגזר על הנאשם עונש של 7 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות.

בת"פ (שלום פ"ת) 29377/11/12 מדינת ישראל נגד מ' (פורסם בנבו), הורשע הנאשם עפ"י הודאתו בעבירת איומים ובעבירת תקיפה הגורמת חבלה של ממש כלפי בת-זוג.

בית-המשפט גזר על הנאשם 10 חודשי מאסר לריצוי בפועל לצד שני אסרים מותנים ופיצוי למתלוננת.

בת"פ (שלום רחובות) 18779/10/12 מדינת ישראל נגד פלוני (פורסם בנבו), הנאשם הורשע בעבירות של תקיפה סתם בנסיבות מחמירות, איומים (שני אישומים) והיזק לרכוש בכך שתקף את אשתו באופן שאחז בצווארה והצמידה לחדר השירותים, השליך ושבר במזיד בשמים שהיו מונחים על השידה בחדר השינה ואיים על המתלוננת.

בית-המשפט קבע מתחם ענישה אשר נע בין מאסר מותנה ועד שנת מאסר (ביחס לאישום השני של עבירת האיומים נקבע מתחם אשר נע בין מאסר מותנה ועד 8 חודשי מאסר בפועל).

בסופו של דבר נידון הנאשם ל-6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, מאסר על תנאי ופיצוי.

ת"פ (שלום קריות) 28467/01/21 מדינת ישראל נגד מיכאל זהבי (פורסם בנבו), הורשע הנאשם על פי הודאתו בעובדות כתב אישום מתוקן בעבירות של איומים, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו ובשתי עבירות תקיפה סתם של בת זוג.

בית-המשפט גזר על הנאשם 12 חודשי מאסר בפועל לצד הפעלת מאסר על תנאי בן 3 חודשים באופן מצטבר והטיל על הנאשם עונשים נלווים אחרים.

בת"פ (שלום רמלה) 12048/12/18 מדינת ישראל נגד חלד אלולו (פורסם בנבו), הורשע הנאשם בתקיפת בת זוגו בכך שהוא סטר לה, משך בשערותיה ונתן לה מכות.

בית-המשפט השלום גזר על הנאשם 14 חודשי מאסר בפועל לצד מאסר על תנאי ופיצוי.

ערעור שהוגש לבית-המשפט המחוזי מרכז (עפ"ג 40581/08/20), נדחה והעונש נותר על כנו.

בת"פ (שלום טבריה) 14768/03/15 מדינת ישראל נ' מ' ב' (פורסם בנבו), הורשע הנאשם עפ"י הודאתו בעבירת תקיפה סתם של בת זוגו, בעבירת איומים ובעבירת הפרעה לשוטר.

בית-המשפט קבע מתחם ענישה שנע בין מספר חודשי מאסר עד 18 חודשים, ובאותו מקרה הטיל על הנאשם 8 חודשי מאסר לריצוי בפועל לצד עונשים נלווים אחרים.

בת"פ (שלום נתניה) 14092/03/21 מדינת ישראל נגד פלוני (פורסם בנבו), הורשע הנאשם בעבירת תקיפה סתם של בת זוגו, בעבירת תקיפה סתם ובעבירת איומים.

בית-המשפט קבע מתחם ענישה שנע בין 6 חודשי מאסר עד 14 חודשים והטיל על הנאשם עונש של 11 חודשי מאסר בפועל לצד עונשים נלווים אחרים.

לסיכום מתחמי הענישה: לאחר סקירת הפסיקה הנהוגה במקרים דומים, אני קובע כי לאור נסיבות המקרה יש לקבוע מתחם ענישה שנע בין 6 חודשי מאסר שיכול וירוצה בעבודות שירות ועד 12 חודשי מאסר בפועל.

קביעת העונש הקונקרטי בתוך המתחם

לצורך קביעת העונש הספציפי שיש להטיל על הנאשם, יש לקחת בחשבון את כל הנסיבות האחרות שאינן קשורות בביצוע העבירה וניתן במקרים המתאימים לסטות לקולה או לחומרה מהמתחם שנקבע- אם יימצאו לכך סיבות מוצדקות.

לטובת הנאשם יש לקחת בחשבון את הודאתו בכתב-האישום המתוקן, את החיסכון בזמן השיפוטי את הזמן שעבר מביצוע העבירות ואת עברו הנקי של הנאשם ונסיבותיו האישיות.

מנגד לא ניתן להתעלם מהתמונה העולה מתסקירי שירות המבחן - לקיחת האחריות החלקית מצד הנאשם והניסיון שלו להשליך את האחריות על המתלוננת.

בסופו של דבר הוא נרתם באופן ראשוני להליך הטיפול, אך בשל קטיעת ההליך בגלל בעיותיו הרפואיות לא ניתן היה לקבל תמונה ברורה לגבי רמת המסוכנות שלו והסיכויים שיחזור גם בעתיד על התנהגותו האלימה אם יקלע למצבים של לחץ או יחווה תחושות שליליות- במיוחד כלפי אותה מתלוננת.

הנאשם בתורו קיבל הזדמנות לומר את דבריו ולא שמעתי ממנו דברי חרטה או צער, אלא רק ניסיון לתקוף את המתלוננת ולהאשים אותה בשקרים - וזו עדות לכך שבניגוד להצהרות של הנאשם בפני שירות המבחן היחסים עם המתלוננת אינם כאלה טובים.

לאור האמור בתסקירים של שירות המבחן לגבי ההליך הטיפולי שהתחיל בו הנאשם ולאור ההתדרדרות בבריאותו של הנאשם שגרמה לקטיעת ההליך, קשה לומר שבשלב זה קיים אופק שיקומי חיובי שעשוי להפחית ממסוכנות הנאשם.

מאידך לא נעלם מעיניי המצב הרפואי המסובך של הנאשם שכיום כבר מוכר כנכה 100% במוסד לביטוח לאומי.

לטעמי, באיזון בין חומרת המעשים של הנאשם לבין השיקולים האחרים שעיקרם מצבו הרפואי של הנאשם והעדר העבר הפלילי רצוי היה לקבוע את עונשו של הנאשם מעט מעל הרף התחתון של מתחם הענישה ולהמירו לעבודות שירות.

אלא שהממונה על עבודות השירות מצא את הנאשם לא מתאים לריצוי מאסר בעבודות שירות ולכן אגזור עונש על הרף התחתון של המתחם.

בית המשפט מטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

א. שישה חודשי מאסר בפועל.

הנאשם יתייצב לנשיאת מאסרו בבית מעצר קישון בתאריך 16.3.26 עד השעה 10:00, או על פי החלטת שב"ס, כשברשותו תעודת זהות או דרכון.

על הנאשם לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיין מוקדם, עם ענף אבחון ומיין של שב"ס בטלפונים: 08-9787377, 08-9787336 וכן להתעדכן באתר האינטרנט של שב"ס, ברשימת הציוד הראשוני שניתן להביא בעת ההתייצבות.

ב. שישה חודשי מאסר והנאשם לא יישא בעונש זה אלא אם יעבור בתוך 3 שנים מהיום עבירת אלימות פיזית נגד בת זוג

ג. שלושה חודשי מאסר והנאשם לא יישא בעונש זה אלא אם יעבור בתוך 3 שנים מהיום עבירת איומים על בת זוג

זכות ערעור תוך 45 יום לבית המשפט המחוזי בחיפה.

המזכירות תרשום את התיק כסגור ותעביר העתק לשב"ס.

ניתן היום, א' שבט תשפ"ו, 19 ינואר 2026, במעמד הצדדים.